

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Archiducele Rudolf.

Spaima și oroarea, care a cuprins în primele momente neașteptată despre moartea subită a moștenitorului de Tron, a făcut loc unui doliu profund, care tot mai mult se manifestează din toate părțile.

Telegramele diarelor anunță de prețutindenea, că orașele monarhiei au îmbrăcat doliu.

Pe edificiul s'au arborat steaguri negre, localurile de petreceri s'au închis, producțiile artistice s'au sistat și vitrinele neguțătorilor s'au învălț în negru. Cu deosebire în metropola monarhiei și reședința împărătească, în Viena, acest oraș cu trup cu suflet strâns legat de Casa domnitoare, așa și iritațiunea populației este la culme.

Aici în Sibiu încă sînt arborate steaguri negre pe aproape toate casele. Proprietari loiali și credincioși în mod spontan au dat în acest chip expresiune jalei lor.

Despre detaliile catastrofei mai aflăm, afară de cele publicate în numărul de ieri, următoarele sciri:

Lui „Pester Lloyd” i s'a telegrafat din Viena: „Este afară de orice îndoielă, că moartea jalnică a Prințului de Coroană s'a întemplant în urma unei apoplezii de inimă. Nu este adevărat că se observă pe trupul Seu o rană provenită dintr'o împușcătură. Din contră toate semnele indică, că s'a spart un vas intern de sânge. Constatări mai lămurite se vor face numai prin autopsie.”

În ediția sa separată dela 30 Ianuarie seara, publică „Wiener Tagblatt” următoarea descriere a întemplantului:

„Prințul Filip de Coburg se dusese Luni cu Archiducele la vânătoare la Meierling. În aceeași zi era să fie în Hofburg un dîneu familiar, la care avea să participe și Principele de Coroană și prințul Coburg. Dar' a venit numai prințul Coburg, aducînd scusele Archiducelui, care nu putu veni. Luni după aceeași anume se simți Principele de Coroană indispus și se arătă la Dînsul simptome de friguri. Aceasta a rănit pe Archiducele și meargă la Viena și a rămas în Meierling.

„Indispoziția Sa o ascrisese Archiducele unei răceli și nu-i dădu mai departe nici o importanță. Se culcă de timpuri și ordonă, ca în dimineața următoare se servească dejunul pentru întreaga societatea de vânătoare în salonul de dejun. Domnii s'au adunat dimineața foarte de timpuriu în odaia de dejun și așteptau cu

impaciență pe Archiducele, care de regulă era foarte punctual. Când însă trecea pînă după pătrar de oară, fără ca să părăsească Archiducele odaia de dormit, deveni societatea impacientă. Domnii și-au adus aminte, că în preșară se simțise Archiducele indispus, și se temeau să nu se fi bolnăvit serios.

„În sfîrșit au trimis un servitor să bată la ușa Archiducelui. N'a primit însă nici un răspuns. Atunci primul camerierul Archiducelui ordină să intre în odaia de dormit. Așa s'a și întemplant. Camerierul s'a apropiat de patul Archiducelui și a recunoscut numai decît, că s'a întemplant un lucru înfricoșat, că Archiducele este mort. După toată probabilitatea Archiducele murise în decursul nopții în urma unui atac de apoplexie. Printr'un strigăt a anunțat camerierul nenorocirea; domnii din societate au alergat la pat și au aflat pe Archiducele mort. Numai decît s'a telegrafat la Viena despre teribila întemplant.

„Prelungă spaimă a mai venit la cei de față și întrebarea posibilă, că cine le să dea Monarhului scirea despre înfricoșată nenorocire. În urmă s'a luat deciziunea de a încunoscînta mai întîu pe împărăteșii, și mama a luat asupra sa, ca să ducă cu inima din durere împăratului-Rege scirea despre moartea subită a iubitului fiu. Nu mai putem continua! Cât de nespus de jalnică a trebuit să fie scena, când Monarhul a aflat dela soția Sa adevărul zdrobitor!”

Această descriere corăspunde și anunțurilor oficiale publicate în foile oficiale din Viena și Budapesta.

Dar' se mai susțin cu toate aceste și alte versiuni despre moartea Archiducelui. Una țice, după-cum am anunțat în numărul de ieri, că Principele de Coroană n'a fost găsit mort, ci a mai trăit cîteva oare, ear' alta că ar fi fost împușcat printr'o întemplantă nenorocită. Scirile aceste sînt însă desmințite, și — după-cum se telegrafează din Viena numărul de alaltă-seară al lui „Neue Freie Presse” a fost confiscat, pentru-că a conținut o scire falsă despre o pretinsă rană provenită dintr'o descărcare de armă.

Foile locale au mai primit aseară tîrziu următoarele telegrame:

Viena, 31 Ianuarie n. În primele oare ale dimineații s'au început lucrările pentru așezarea festivă a trupului Alteței Sale Prințului de Coroană Rudolf.

Astăzi dimineața a venit părechiua imperială și a s'au sfîrșit o scurtă rugăciune. După aceea au venit Archiducii și Archiducesa Stefania. Obducțiunea s'a întemplant ieri. Înmormîntarea va fi probabil Mercuri în 6 Februarie n., dar' dispozițiile în această privință nu s'au făcut încă.

Viena, 31 Ianuarie n. Maiestatea Sa împăratul-Rege n'a dormit toată noaptea. Primele cununii le-au depus Principele de

Coroană Stefania și mica Ei fetiță Archiducesa Elisabeta. Aceasta din urmă a dechis cunună mică de rose albe. Funcționarilor și servitorilor Curții li s'a permis intrarea în sala mortuara. Afluință publicului cătră Hofburg este colosală.

Viena, 31 Ianuarie n. În sfîrșit s'a dispus, ca înmormîntarea să se facă Marți în mod simplu. Archiducele va fi dus Duminică seara în capela Curții, ear' Luni se va permite publicului intrarea în capela.

Budapesta, 31 Ianuarie n. Amîndouă casele parlamentului vor participa la înmormîntarea Prințului de Coroană.

Relativ la succesiunea la Tronul austro-ungar, mai adaugem următoarele detalii, care ni le-am căștigat în urma informațiilorlor ce am luat:

După Maiestatea Sa, dreptul de succesiune trece asupra fratelui Seu Carol Ludovic, dacă înalt acesta va mai fi în viață. De-cumva însă Archiducele Carol Ludovic din cauza etății nu ar pute să asuna Sa sarcinile grele ale domniei, succesiunea trece la fiii Sei după sistemul primogeniturii.

Cel dintău fiu al Archiducelui Carol Ludovic este Archiducele Francisc Ferdinand, despre care am amintit în Nrul nostru de ieri. Aflăm însă, că Archiducele Francisc Ferdinand, care este necăsătorit, a moștenit pe ultimul duce de Modena-Este, luând prin aceasta titlul de Archiduce de Austria-Este și totodată și emblema ducilor de Este. Prin această împrejurare el a trecut însu pe calea adopțiunii la altă linie mai tinără a Dinastiei și și-a pierdut dreptul de succesiune în linia directă după tatăl Seu.

Astfel presumptivul Principe de Coroană este al doilea fiu al Archiducelui Carol Ludovic, Archiducele Otto Francisc Iosif, de 6. prezent căpitan în regimentul de dragoni Nr. 6.

Archiducele Otto Francisc Iosif este născut în Gratz la 21 Aprilie 1865 și s'a căsătorit la 2 Octomvrie 1886 cu princesa Maria Iosefa, fiica prințului George de Saxonia. El are deja un fiu, pe Archiducele Carol Francisc Iosif, născut la 17 August 1887.

Sibiu, 20 Ianuarie st. v.

Precînd scirea grozavă despre moartea neașteptată a Prințului de Coroană Rudolf, care a sosit în Budapesta, capitala regatului ungăr se afla într'o stare regretabilă.

Pe seale mult'ime de popor abierînd, fluierînd și aruncînd cu petri, era minată în laturi cu lățul sabiei și cu baioneta de plutoanele de constabili și soldați și de pichetele de husari. Studenții și băieții de stradă arestați și răniți, felinare geamuri și vitrine sparte, constabili și funcționari de poliție bătuți, miniștri și deputați huiduiți și in-

sultați: iată un mic și neocomplet tablou al chipului în care „nașionea” își exprima sentimentele sale patriotice toc-mai în momentele, când suveranului țerii i-a fost dat să înghită partea cea mai amărădă din păharul suferințelor lumesci. Când i-a fost dat să așeze în Burg-ul Habsburgilor pe patul mortuar trupul rece al fiului și moștenitorului Seu iubit, care a fost chemat din această viață în floarea tinereții, când nime în lume n'a putut să prevadă, că a ajuns la sfîrșitul zilelor sale!

În adevăr, când va fi auzit Maiestatea Sa despre cele întemplate în capitala Ungariei, multă durere și multă amăreală a trebuit să-l cuprindă! Inima Sa, sfîșiată de durerea părintelui trupesc lîngă sicriul funerar al unicului Seu fiu, a trebuit să simță și durerea de părinte al țerilor și popoarelor Sale, vedînd rătăcirea și pornirile rele între supușii Sei din al doilea centru al monarhiei!

Dar' nu atât efectele, cât mai ales cauzele turburărilor din Budapesta sînt regretabile!

Demonstrații de stradă cu vitrine, felinare și capete sparte au mai fost în Budapesta într'atâtea rînduri, încît nimenia nu mai află ceva neobiceiuit în ele. Sînt numai dovedii, că nici chiar în capitala regatului nu trebuie să s'gărim afund, pentru-ca din pătura subțire de speoal-european să iese la lumină — betyărul pustel, sînt dovedii triste ale stărilor sociale și culturale și dovedii despre „mijloacele politice”, prin care matadorii de talia lui Ugron voesc să realizeze scopurile.

Atîta și nimic mai mult.

Dar' când își dă seama, ce a provocat de astă-dată manifestarea acestor dovedii, inima patriotului calm și serios se umple de îngrijire.

Situațiunea politică generală face necesară o reorganizare a puterii de apărare a monarhiei, pentru-ca în momentele de grea cumpănă, pe care toată lumea le prevede cu o groază legitimă, monarhia să poată sta cu vrednicie alături cu aliații sei și să poată face față primejdiiilor venite din partea dușmanilor.

Spre acest sfîrșit consilierii comuni ai Maiestății Sale au elaborat un proiect de lege militară, care, e drept, impune popoarelor austriace-ungare grele sacrificii, dar' conține cu toate aceste numai pretențiuni, care sînt pe deplin legitime prin serioșitatea împrejurărilor.

Acest proiect de reorganizare a puterii armate, după-ce a trecut cu succes prin desbaterile parlamentului aus-

triac, a fost supus și desbaterilor dietei ungare.

Del Tisza și ministrul seu de honveți baronul Fejérváry au avut de lucru.

Ei au pus în desbatere proiectul și au făcut chiar destiune de cabinet din primirea lui. Făcut-au ei aceasta din toată inima, sau numai cedînd cu înțelepciune stăruințelor dela Viena, lăsăm deocamdată nediscutat.

Destul că guvernul a pus în cumpănă toată autoritatea sa, care scim, că este teribilă înaintea numeroasei cete de mameluți, de care dispune.

Și cu toate aceste, chiar și din ceata mamelucilor s'au ridicat destule voci, care și-au dat pe față nemulțumirea față cu proiectul. Dar' în sfîrșit mameleci se supună. Afară de cîteva mai hotărți, ca bună-oară cerbicosul Iuliu Horváth, care a ieșit din partid și a demisionat din vice-președenția casei deputaților, întregă ceata a tăcut în cele din urmă și a primit proiectul în prima cetire, — deși poate numai cu inima indoită.

Nu așa însă opozițiile.

Aceste, și cu deosebire cea extremă a exhauriat mai întîu în ședințele camerei dicționară terminilor de forță, ca „tradare”, „germanizare”, „slugărnicie”, „rușine națională” etc. A strigat în numele „națiunii”, a protestat, și când a văcut, că porunca primită covrșese la domnul Tisza sentimentele patriotice și că proiectul va reuși, a început să injurie.

Înjurînd a ieșit apoi din dietă și a dus agitația între cetățeni. A adunat mai întîu studenții universităților și ai academiilor și i-a pus să protesteze tot în numele „națiunii”, ear' când nici aceste proteste n'au folosit, i-a pus să sbiere și să fluere, a prefăcut mișcarea ca de regulă într'un scandal, care s'a sfîrșit cu vitrinele și felinarele sparte de plebea stradelor, cu insultări, vulnerări și arestări!

Și de ce toate aceste?

Pentru-că proiectul, în vederea puterii de acțiune și a unității în armată, cu învoirea Maiestății Sale statorice în mod stabil numărul anual de recruți și pretinde dela fiecare ținer, care voesc să obțină în armata comună gradul de limber, s'au cunoscut în mod suficient limba germană.

Aceste pretențiuni constite în ochii exaltaților kossuth-iști și ai moderaților apponyi-ști violarea constituției, primejdia germanizării și degradarea rușinatoare a „națiunii”, și de aceea li-se opun cu atîta strășnicie.

Cine se-i creadă însă?

FOIȚA „TRIBUNEI”

Torquato Tasso.

(Urmare și fine.)

În 18 Iunie Maffeo Veniero scrisese marelui-duce: „Ceva nu despre Tasso e, că ieri seara a fost în carcerat; de carcer însă i s'a destinat camera ducesei de Urbino. Causa, pentru care a fost denunțat, e învinuirea, că ar fi amenințat pe un servitor cu cuțitul; dar' cu toate aceste, după părerea mea, e deținut aici mai mult pentru a fi îngrijit decît pedepsit. E de un umor particular, e preocupat de credința de a fi păcătuit greu ca eretic, precum și de frica de a fi înveninat, ce după părerea mea provine din adîncă sa melancolie. Un cas dureros pentru un bărbat mult promițător și mîndria naturii sale”. În Iulie abia fu eliberat și dus de ducele în Belriguardo. În curînd ieși de aici, simțind o atragere nespășă pentru a îmbrăca paliiu ordului franciscan și a-și sacrifica întregă viața sa pentru lauda și mărirea Dîzeului celui preafinal. Deciziunea sa, făcînd într'un moment de umor, a fost numai în vorbă, ear' nu și în fapt, căci în curînd schimbîndu-și planul, merse la Ferrara și de aici grăbi la Sorrento unde se afla Eleonora, idealul și fericirea vieții sale. Era torturat grozav de frica, că pe timpul absenței se fac îndelungate va fi acpe-

rit trecutul cu vîlul uitării, va fi exilat din inimă chipul lui, făcînd loc altuia.

Îi puse dragostea la probă; i-se prezentă travestit în costum de păstor, îi spuse, că e trimis de fratele ei să-i anunțe, că Torquato e aproape de finitul vieții; această scire neașteptată produse un efect grozav asupra (Lucreției) Eleonorei, ceea-ce vedînd Torquato, pe încetul îi dete bietei fete să întelegă, că nu are de ce se spăimînta, deoarece el e Torquato și toate precedentele nu au fost decît o glumă. Lîngă fidela sa Eleonora petrecu mai multe zile fericite, golară pocul dragostii aproape pînă în fund; între suspine dureroase se despărțiră, cu dulcea speranță de a pute cîndva să se unească pentru a nu se mai despărți. Speranța lor însă a fost înșelătoare și visurile lor de aur fură în curînd acoperite cu vîlul des a uitării. Din Sorrento trecu la Roma, unde se deșteptă în el dorul necîștins de a intra de nou în serviciul curții de Ferrara, deci numai decît îl și rugă pe ducele prin o epistolă să-l primească între favoriții lui.

În 1578 scrisese ducele lui Gualengo, ambasadorul seu, și lui Masetto, agentul seu, o epistolă de următorul cuprins: „Voesc ca ambii să epuceți franc lui Tasso, care e unic în felul seu, căci: dacă voesc se reîntoarce la noi, va fi binevenit, sub condițiunea însă, că va recunoască umorul seu melancolic, în urma căruia ne-a declarat de răuvoitor în urma, care vom a-l lipsit de viață, precînd

totdeauna a fost bine văcut înaintea noastră și iubit.

„Ca să recunoască, că buna primire ce a aflat totdeauna la noi a fost sinceră, e destul să considere numai, că: dacă am fi avut de scop perderea lui cu orice preț, ne-am fi putut ajunge scopul în tot minutul, avînd libertate deplină.”

Cuvinte întru adevăr extinse. Dar' și de astă-dată își arătă neliștiunea lui, părăsind în curînd curtea de Ferrara; se duse la Mantua, de aici la Venetia, de unde cu datul 12 Iulie Maffeo Veniero scrisese ducele de Ferrara următoarele:

„Tasso e de un spirit tare neliștiut, ba se poate chiar afirma, că nu e cu mintea întregă, preste tot arată semne de nebunie.”

„Umorurile lui sînt aceste: principialul e, că ar voi să fie reprimat în serviciul Alteței Voastre, neoptîind altă proviziune decît ca să poată trăi curții și retras la gîndurile sale mare al curții; altul e, ca Alteța Sa să-i restituie cartea, de pe care nu are copia. Asupra acestor două lucruri discută pururea, căte-odată se întristează văgînd înăla, ca să poată să se retrăgă de la mîna cartea aus nămîtă, nu mult îl alterează, deoarece are speranță, că în decurs de 3 ani va da la lumină, una și mai interesantă. Că

va fi încă în stare a face așa ceva, eu îl cred, pentru-că încă poestică într'însul e încă neatinsă, paciența vna se vede că nu-i lipsesc, așadar e apt încă pentru lucruri de mare interes.”

În 12 Iulie îl aflăm în Pesoro; de aici se întoarse spre Piemont, intră în Turin, unde lucii în casa marquisului d'Este. Principele de Savoya îi oferă mult prețuită și dorita lui carte ce o promise în don dela ducele Alfonso. Dar' el îi respinse ofertul și în 1579 se reîntoarse la curtea de Ferrara.

Neîndestulirea sa cu curtea ducelui îl alteră și mai tare; acum încep a încărea pe ducele și curtenii lui cu cele mai grele urgisiri și blăstămuri; pentru-că în judecata sa sguduită îi credea a fi cauza nefericirii sale. „Urgisia mult”, dice Serasso, „purțarea sa servilă cătră curtea de Ferrara, retrase toate laudele, cu care încercase mai înainte această curte pe aparținătorii ei; timbrându-i acum cu numele de poltroni, nemulțumitori și oameni fără Dumneșeu și inimă”. Devenind starea lui din ce în ce tot mai însuflețitoare de grijă, ducele îl închise în spitalul Sîntei Ana.

În această prinsoare detestabilă trebu să petreacă aproape 7 ani din viața sa.

În ce stare se afla marelui nostru poet, o spune Goslenn în epistolele sale, care amintesc, că cercetîndu-l Aldo Manuzio în 7 Septemvrie 1581, l-a aflat: „într'o stare de compătimit, darea lui psihică nu însușia nici o îngrijire, dar' puterile corporale aproape îl

părăsiseră, suferind un timp așa îndelungat de golătate și foame.” Amicii săi fideli, e drept, nici acum nu l-au dat uitării, sau în-trepus în mai multe rînduri la ducele pentru eliberarea lui, făcîndu-i-au promisiuni avantajoase, dar' toate înzadar.

Abia în luna lui Iulie 1586 îi succese principelui Vincențiu de Gonzaga de a obține dreptul a-l duce cu sine. În 13 și plecă cu principele fără a mai aștepta concesiul formal al ducelui, după-ce petrecu 7 ani și 4 luni dela ziua în care fu închis; adevărat acum era în etate de 42 de ani și 4 luni.

„Afectuoasa corăspundență cu principele Estense”, — dice Cesar Gavasti — „servilismul, la care a trebuit să se supună de nou sîrmanul poet în curtea toscană, alterarea minții și slăbiciunea corporală, la care a fost ajuns, sînt tot atâtea motive juste, care au atras asupra ducelui Alfonso ura și blăstîmul nu numai al contemporanilor, ci și al generațiilorlor mai tîrziu.”

A urmări pe Tasso pas de pas după eliberarea sa din închisoarea ducelui, a povente toate aventurile vieții sale, de prisos. Sărac, îmbătrînit înainte de timp, neliștiut, cu corpul gîrbovit de suferințe și cu spiritul tulburat, îl aflăm acum în Roma, acum în Venetia, acum în Neapole. Nu pot trece însă cu vederea o anecdotă ce a avut loc în Aprilie 1592, când, reîntorcîndu-se din Roma, cădu în mîna bandiților, ce erau pe atunci spaima călătorilor, precum și a țîntului întreg.

Noi nu, căci dacă ar exista în adevăr aceste primejdii, le-ar fi aflat și celelalte naționalități ale monarhiei, care încă sînt iubitoare de libertate și naționalitate lor și nu se dau legate în mâinile germanismului sau ale reacțiunii anti-constituționale.

Nu e vorba de aceste primejdii, care nu există, ci de altă primejdie fictivă a politicianilor maghiari.

Ei adevărat prin primirea noii legi își ved amenințată una dintre aspirațiile lor cele mai favorite: înfrîntarea armatei naționale maghiare.

Vreau să apropii prin larmă și scandaluri timpul înfrîntării ei, după ce au trebuit să se convingă, că desvotându-se în mod normal raporturile din monarhie, acest timp în loc de apropiat se depărtează.

Isbuti-vor oare să-și ajungă scopul pe calea apucată? Nu credem și, în interesul monarhiei și al tuturor popoarelor ei, inclusive al Maghiarilor, nici nu dorim.

Și astfel cu durerea cetățeanului onest și nemferbentat trebuie să constatăm, că opoziția și demonstrațiile contra proiectului de lege militară, deși se pare că corespund foarte mult opiniei publice maghiare, nu vor avea alt rezultat practic, decât acela, că lumea externă, aliații și dușmanii monarhiei își vor face idei nefavorabile despre puterea ei de a rezista primejdiilor viitoare.

Ear' că este aceasta în interesul bine înțeleas al statului ungar sau al națiunii maghiare, se răspundă aceia, care provoacă și larmușesc!

Archiducele Rudolf și străinătatea.

Vestea despre moartea moștenitorului de Tron al Austro-Ungariei a produs pretutindenea aceleași șgduitoare impresii.

La Berlin nu credea nimenea vorbele ce se auiau la bursă înainte de ameași. Vestea sigură sosi pe la 4 oare după ameași. Parlamentul ținea ședință; și președintele nu a ridicat-o, numai pentru că aștepta constatarea oficială. Vestea încremeni pe toți. Foile publicare apoi ediții separate anunțând moartea. Împăratul s'a dus seara la ambasada austro-ungară, a suspendat petrecerea musicală, la care era să asiste seara. În ziua dintîu foile n'a putut să scrie, se-și exprime jalea pentru răposatul, care era „un caracter cavaleresc și un prieten intim al împăratului Wilhelm.”

La Bruxella scirea o duse telegrama M. S. Împăratului. Regele belgian a înlemnit de spaimă, regina a cădută în leșin. Tot palatul ajunse într'o învâlmășală ne mai pomenită. Mii de oameni umplu stradele. Camerele și-au manifestat ieri doliul într'un mod grandios.

La Paris tot așa. Bursa a știut mai înainte de moartea Archiducului. Ambasadorul Hoyos și președintele republicii o primă cu trei cizuri mai târziu. O mulțime de personalități evidente au trecut pe la palatul ambasadei. Carnot a scris o telegramă formulată de Goblet și trimise, deși era seara târziu, un ofițer se-și exprime condolențele la ambasada. Aici au fost și ministri Goblet, Floquet și Freycinet. Colonia austro-ungară pregătesce o manifestație mare de doliu. Archiducele este lăudat de „Figaro“ ca liberal

Dacă, după spusa lui Toscolo, sclavii de galeere, mergînd la mîncare legați doi cu doi, cântau versurile lui Tasso puse în gura cruciștilor cu un afect dureros; nu ne vom mira deloc, că divina poezie a impresionat și mișcat inima rece și dură a căpitanului de bandiți Marco de Sciarra, care pe atunci se ținea cu banda sa în Mola și Castiglione, o vilă a lui Gaeta, și și-a însușiat atîta respect, încât întîlnindu-l el și întreagă banda sa, s'au purtat față cu poetul cu cel mai adînc respect, și nu numai că și-a dat trecere liberă, dar' în tot decursul călătoriei a fost provădat cu cele de lipsă, dîndu-i-se și escortă de onoare.

În Noemvrie 1594 Tasso ear' se întoarse la Roma, unde fu bine primit de rudele cardinalilor Aldobrandini, tot decătră acestia fu introdus la Papa Clemente VIII., care îl împinșă cu cuvintele: „Aici am destinat cunună de laur, ca să fie onorată de voi atîta cât a fost spre onoarea altora în timpurile trecute.” Încoronarea însă fu amînată, mai întîiu pentru vremea ploioasă, apoi pentru bolnăvirea cardinalului San-Georgio.

În Februarie 1595 Papa îi asignă o sută ducați de cameră pe fiecare an; și principiile de Avellino, eredele lui Scipione de Rossi, ultimul frate al Porziei, recunoscînd că posedea pe nedrept zestrea mamei lui Tasso, se obligă să-i da o recompensă anuală de 200 ducați.

După atîtea zile negre, iată și pentru dînsul încetul se însenează. Par'că soartea

și iubitor de libertățile europenești, a căror nădejde era el.

Scirile din Roma, București, München, Stuttgart asemenea vorbesc de posomorite impresii și jale.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI”

Brașov, în Ianuarie, 1888.

Scrisesem ceva despre ședințe publice literare și conferințe literare. Nu poți dice, că aceste nu dovedes: căva de interes pentru literatură; dar' poți dice, că ele nu sînt suficiente nici pentru mijlocurile circulației de idei, de care pomemism; și poate nici pentru mulțumirea celui ce le aranjează. Dorosci manifestații mai puternice, dorosci gruparea celor-ce pot face ceva și celor-ce pot pricepe ceva, dorosci înțelegerea lor, asocierea lor.

Eu nu știu, că ar exista pretutindenea asocieri de felul acesta. O floare două nu fac primăvară; o societate două de aceste nu pot încălzi tot publicul nostru. Ei! Dar' n'aveam noi destule întruniri de aceste? Nu cetești d-ta, că în tot locul avem casine, care din îngrijirea cutărui și cutărui membru au și câte-o biată bibliotecă? N'ai auzit d-ta de bibliotecile populare și altele și altele?...

Am auzit că sînt. Dar' n'am cetit încăiri, care au fost rezultatele acestor întruniri. Am auzit spre pildă, că odată cutare domn a vorbit în cutare loc despre limba Volapük, pare-că alte cestiuni mai de interes pentru noi nu ar fi. Tocmai așa, cum am vădut într'un țiar literar al unei asociații literare culturale dela noi, că ne ocupăm spre pildă de coloseul dela Roma, și mai că aș jura, fără să-l fi vădut; tocmai cum ved și acum publicații despre viața lui Cicero, de care nu știu se se intereseze publicul nostru mai mult, decât despre un poet bun de ai noștri ori despre un autor modern străin. *Wozu in der Ferne schwelven? Sieh, das Gute liegt so nah.*

Așa-i, nu prea înțelegem ce ne trebuie. A da știință în stil academic făcută este, după socoteala mea, ceva foarte greșit. Publicul mare nu înțelege ori nici nu cetește. Cîte tite de lucrări nu m'au spăriat și pe mine odată; nici nu mai doriam să știu ce vor fi scris domni autori. Care-i mijlocul de îndreptare aici? Să observăm publicul nostru, să nu cerem dela el numai nice scurte momente de petrecere, la casine, la sarele ori știu știință mai de pe unde, ci să fim mai atenți la manifestațiile puterilor lui intelectuale. Să-i dăm ce nu are, ce-i trebuie să aibă. Volapük și Cicero îi dăm atunci afară din case pe cîtăva vreme. Limba aceasta și autorul acesta n'au nici în clin nici în mîneacă cu noi. Cine are un prinos de vreme, ocupe-se cu ce vrea și cînd vrea; dar' vremea ce o trecem în întruniri sau vremea ce o pretindem dela cetitori să o cheltuească, cînd scriem și publicăm ceva, trebuie să o scim economisi. Noi nu scriem să vadă lumea că îi putem spune cîte verți și uscate despre coloseul dela Roma, ci scriem să o învățăm ceva; deci îi dăm, cum am mai țis, ce-i trebuie. Să nu facem salturi, să ținem seamă de ce este, să rupem ce-i rău și să punem ce-i bun în loc. Gol se nu rămîna.

Și mai pomemism de bibliotecă. Nu știu cîte sînt, nu știu pe unde sînt. Pînă acum nu și-a luat nimenea oboșeala se constate cîte sînt în cutare „tract“, cum grăiesc oficiozii, ori în cutare, în al treilea și așa mai departe. Pînă acum nimenea nu a povestit prin țiare ce fel de cărți se cetește mai bucuros în a-

și purtat față cu el cu atîta dușmănie, își mai potolise mânia sa nedumerită, cînd deodată se simțese rău, puterile îl părăsiau vîdînd cu ochii; fața, ochii, tradau puțină putere de viață, finitul era aproape. Vădîndu-și starea sanitară atacată cu toată puterea, își exprimă dorul feribate de a fi dus pe Gianicul în mînăstirea Sf. Onufriu, ca să-și dea sufletul în mijlocul fraților fericitului Petru Gambacorti de Pisa.

„În acea dimineață“, — dice Manso, — „curgea o ploaie torențială, vîntul bătea cu furie, așa încât părinții mînăstirii vîdînd careta cardinalului Cinzio apropiindu-se de mînăstire, în ciuda naturii infuriate, numai decăt presupuseră, că trebuie să fie la mijloc un ce extraordinar; grăbiră deci spre întimpinare, și apropiindu-se de caretă, afară fîntînă, spre mirarea lor, pe îmbetrîntul Tasso, care îi agrăi cu cuvintele: „Am venit să mor în sfîntul vostru lăcaș.”

De aici scrisese lui Antonio Constantini o epistolă de următorul cuprins:

„Ce va dice scumpul meu, cînd va auzi, că iubitul meu Tasso și-a dat sufletul în mînăstire Creatorului? Pe atare nici nu va întîrzi, căci simțesc, că pe țic ce merge mă apropiu tot mai mult de ușa mormîntului; înzadar cerc să aflu remediu pentru indispoziția ce mă ostenește așa de mult și pentru amărăciunile mele, care mi-au fost partea. Torentul e aproape, dar' refugiu lipsește, acuși mă va răpi cu sine îngropându-mă în valurile sale.

De ce? Poate-că unii nu știu prețul importanța acestor constatări. Atunci ar trebui să li-se spună, să înțeleagă, că aceasta ar fi măsurarea cea mai bună a interesului de lectură. Avem în orașul C. o bibliotecă. La început se împrumutau pe săptămână 11—14 volume. Ați se împrumută 25—30. Constatăm, că interesul a crescut. Așa constatăm pentru ce fel de lectură viețuiesc și înfloresc acest interes. Observăm dacă el ia o direcție bună ori rea și atunci putem să luminăm pe cetitori, de ce-i rea ori de ce-i bună. Ear' cine are urechi de auzit, audă! Ce spun acum e sigur: În orașul B. s'a fost întemeiat o bibliotecă. O fosioua femeile din acel oraș și starea unșuroasă, în care se întorceau cărțile la bibliotecar; neglijența, cu care le aduceau de unde le-au luat; și sînguină, cu care le luau și foarte repede le și cetau, adevăc le aduceau foarte repede înderēt, eu cred, că fără să le fi cetit, puteau fi mîrturie, că dîșele nu prea erau deprinse cu aceste ocupații. Și ce învățăm de aici? Învățăm că-i necesar să le ținem o prelegere despre ceteșirea cărților bune și potrivite și despre modul nostru corect de a ceti. Așa le deprindem cu instituția asta și vom trebui să avem și aici un rezultat mai bun și tot mai bun, ca în cazul prim.

Și așa resum ce am voit să țic în scrișoarea aceasta: Să ținem seamă de materialele ce au interes de actualitate pentru publicul nostru și să ne luăm oboșeala a constata: cît și ce cetește el.

Betrâm.

Cestiunea franco-porturilor în camera României.

Ședința dela 13 Ianuarie v.

(Urmare.)

Se urmează discuțiunea asupra porturilor france.

Di L. Catargiu roagă pe domni ministri a-i spune, în ce s'au simțit atacați, căci a auzit, că s'au plîns, că au fost atacați.

Di Vernescu, răspundînd lui Catargiu țice, că au fost atacați de d-sa acei dintre ministri, care au fost coreligionari politici ai d-sale, că au lipsit promisiunile făcute Galașului de a-i da porturile libere. În ceea ce îl privește pe d-sa, dl Vernescu declară, că n'a făcut nici-odată o asemenea promisiune Galașenilor și că acolo n'a făcut decăt propagandă contra guvernului dlui Brătianu. Dar' chiar dl Catargiu n'a cerut ieri într'un mod franc restabilirea porturilor france pentru todeauna, ci ca un fel de mîngăiere de inducire pentru un timp provisor, ceea-ce nu se poate face, nefiind de nici un folos, ba chiar păgubitor pentru Galași. Nu pot să fac o tabulă rasă numai după vorbele unora, fără a aduce probe, fiind numai cestiune de căpătueală. (Sgomot, la ordine). Promit dlui Catargiu, că voi face totul pentru binele țerii și nu mă cășec de ce am făcut.

Di C. Aslan. Dar' cu apanegole, ce țiceți?

Di Vernescu. O întreprere inteligentă. Continuînd spune, că nu are a-și imputa nimic, că n'a greșit și n'a lipsit la nici o promisiune.

Di Ceaur Aslan. Nu e aceasta opinia „României-Libere“ despre d.-v. Concludînd promite, că va face totul ca să satisfacă cererilor amicilor sei politici.

Di Al. Lahovari, ministrul domeniilor, spune, că porturile france nu este o cestiune de principiu de partid, ci curat o cestiune economică. Porturile france au fost condamnate

fără excepțiune de toate partidele. Acum se vede că nu e vorba de porto-franc, ci de porto-france. Face apel la dl Catargiu a nu face din această cestiune o cestiune personală, ci trebuie să urmeze a fi șeful partidului conservator ca și mai înainte.

Di Lahovari cetește apoi raportul dlui I. Cămpineanu, din care țice, că se vede că nici dl Cămpineanu nu era pe atunci în mod absolut pentru porturile france.

Di Cămpineanu. Protestez, nu avansați ceea-ce nu puteți proba.

Di Lahovari răspunde apoi atacurilor dlui Catargiu și susține, că e corect astăzi, cînd merge alături cu dl Rosetti, după-cum era corect, cînd mergea alături cu dl Catargiu, abandonînd pe dl Epureanu; care s'a aliat atunci cu liberalii, și nu poate astăzi să cedeze capriciului unui singur om, ori-care ar fi, fie chiar dl Catargiu. Face istoricul opoziției conservatoare și spune, că de unde la început opoziția conservatoare număra 6—7 membri, acum după căderea dlui I. Brătianu nu mai poți să trăsesci de liberali conservatori. Ei sînt pe toate căile, și dacă am înlocui pe toți funcționarii de sub guvernul trecut, n'am găsi destule locuri pentru funcționarii solicitori liberali-conservatori. Declară, că nu va înlocui pe funcționarii așa numiți colectivști decăt atunci, cînd nu și vor vedea de datorie. Adauge, că cu consimțimentul partidului conservator a luat loc în minister alături cu așa numiți junimiști, și numai atunci, cînd o minire nu se va pute cimenta va părăsi banca ministerială. Sfirșește regretînd pentru supărea d-lui Catargiu.

Di L. Catargiu răspunde dlui Vernescu, că împreună cu d-sa și cu dl Brătianu au promis într'o mare întrunire ținută la Galași, că vor face porturile france. Adreșându-se băncii ministeriale, îi acuză, că dela Martie pînă acum n'au făcut nimic, ci numai s'au schimbat ministri dela un departament la altul. Se plînge, că în ultimele alegeri liberali conservatori au fost combătuți. Mi-s'a imputat, țice dl Catargiu, că umblu după minister.

Di Lahovari: N'am țis de d-voastră.

Di Catargiu: Ei, d-le Lahovari, acum ne-a combătut la alegeri, mîne va veni proiectele d-nului Carp, și cine știe ce ne va păși pielea pînă la primăvară. Mie mi-e frică, că îndată-ce vor căpeta bugetele, ne trimite acasă. Apoi monitorul guvernului, care este „România Liberă“, nu țice ceea-ce spuneți d-voastre, și dl Vernescu, mă mir, cînd se leagă să curețe magistratura de colectivști. Venind la dl ministru de finance, îl acuză pentru politica sa financiară și regretă, că îl vede pe banca ministerială. Îl poftește a rămîne ministru ori banchier. Roagă pe dl Lahovari a se uni cu d-sa, dacă voește să reușească și să înceapă cu mîtura începînd dela ministere, nu este vorba de micii funcționari onești. Conclude făcînd apel la unii din actualii ministri a se uni cu d-sa și a da porturile france. (Aplause.)

La oarele 3 și un sfert se suspendă ședința.

La oarele 3 și 40 min. se redeschide ședința.

Di Bobeica dă ceteșe raportului pentru alegerea colegiului I. de Rîmnicul-Sărat. Nefiind nici o contestație, se proclamă deputat dl C. Grădășteanu.

Di M. Căgălniceanu întreabă ce se discută astăzi, cestiunea porturilor france sau cestiune ministerială? Dacă e vorba să se discute cestiunea ministerială, declară, că după căderea guvernului liberal trebuie să fie partidul conservator, ear' nu un grup, care n'avea nici un drept să iee puterea, și în acest grup a intrat dl Al. Lahovari și alți conservatori, recunoscîndu-i astfel dreptul de a figura la guvern. Impută dl Lahovari, că n'a fost parlamentar și n'a fost drept cu d-sa, cînd a căutat într'un mod pieșă a-l pune în contradicție cu d-sa însuși. Îl acuză de nealitate, și spre a proba aceasta, cetește întreg raportul lui Ioan Cămpineanu asupra porturilor france, din care spune d-sa, că reiese lămurit, că n'a fost de opinie în comisiune de a se desființa porturile france, după-cum a afirmat dl Lahovari. Susține, că este o datorie a se acorda Galașului portul liber, și fiindcă Galașii nu poate merge fără Brăila, trebuie a se acorda port liber și acestui oraș. Amintesc promisiunile făcute Moldova la unire și țice, că acele promisiuni au rămas literă moartă și Moldova a amuțit și a sărăcit. Cere cel puțin pentru Galași un privilegiu ca început de satisfacție dat Moldovei. Aceasta ar fi deajuns ca să-i facă a vota legea porturilor france chiar dacă n'ar exista motive economice, cu toate că și asemenea motive sînt îndestuitoare. Într'a apoi în detalii, spre a demonstra necesitatea porturilor france. (Din cauza sgomotului nu se aude).

La oarele 5 ședința continuă.

După-ce termină dl Căgălniceanu, se cere închiderea discuțiunii.

Di Blaremburg, cerînd cuvîntul în cestiune de regulament protestează contra ace-

loră, care cer închiderea discuțiunii, cerînd să i-se respecte dreptul de a vorbi în această cestiune ca raportor. Valurile au cățut, strigă dl Blaremburg, în dosul promisiunilor falacioase și declarațiunilor pompoase. România e aservită cu consimțimentul aceloră, care au luptat împreună cu noi. (Sgomot, strigăte).

Voci: Închiderea discuției nu e cestiune de regulament.

Di Blaremburg: Nu mă voi da jos de aici; mă voi da jos de acolo poate arătînd scaunul de președinte. Sînt în dreptul meu a vorbi ca raportor. (Aplause). În mflorul unui sgomot asurzitor dl Blaremburg vociferează. Se aude printre altele următoarele cuvinte: Guvernul are două feluri de angajeamente, unele publice și altele oculte.

Voci: S'a cerut închiderea discuției, de președinte. (Sgomot).

Di Blaremburg. Disordinile dela Orfeu m'au învățat să nu mă mai tem.

Di Nucșoreanu: Ce înterupeți? Cum erați anul trecut? Pe umerii noștri v'ați ridicat, șiți mai medoși.

Di Blaremburg: Am fost acuzat, că numai eu dintre deputații Brăilei am ridicat această cestiune, dar' această propunere (ceteșe propunerea) este semnată de unanimitatea deputaților Brăilei: de dl Filipescu, Mișu Marghiloman, Suditu. (Aplause, sgomot.)

Di M. Marghiloman: N'ai asistat la întrunirea dela Brăila. (Risete.)

Di Blaremburg: Pentru aceasta fac apel la deputații Brăilei, dacă n'am asistat la întrunirea dela Paradis, unde le-am promis Brăilenilor porturile france.

Voci: Închiderea discuției. (Mare sgomot.)

Di Pogor după îndemnul dlui ministru Carp părăsește fotoliul președenției.

Un grup de deputați se duce și ia pe dl Catargiu și îl conduce la birou.

Di L. Catargiu ocupă fotoliul de președinte, și pînă la vot, dacă camera consimte să vorbească dl Blaremburg, declară că este majoritatea și acordă cuvîntul dlui Blaremburg. (Aplause.)

Voci: Nu se poate, cu bile. (Sgomot, amenințări din partea guvernamentallor, între care se distinge dl Bobeica cesterul.)

Di Blaremburg: Poate mort se mă dați jos de aici. Mi-s'a dat cuvîntul.

Sgomotul și amenințările durează o jumătate de oră și din cînd în cînd se aude câte un cuvînt al dlui Blaremburg. Se fac intervențiuni cătră dl Catargiu a pune din nou la vot, dar' d-sa nu consimte țicînd, că a dat cuvîntul. Di Catargiu în fine cedează locul dlui Pogor, cu condițiune a se lăsa dl Blaremburg să vorbească.

Di Pogor, ocupînd fotoliul de președinte, se încearcă a pune la vot închiderea discuției. (Sgomot, protestări.) Făcîndu-se oarecum liniște, se continuă discuția.

Di Blaremburg spune, că a primit felicitațiile președintelui camerei de comerț din Brăila, dar' în urmă prin proceduri meschine s'a format acest curent. Este semnat și dl Iancu Marghiloman.

Di I. Marghiloman: Am semnat, fiindcă am vădut în capul propunerii pe dl Lascar Catargiu; am crezut că sînteiți înțeleși, că este convenit între toate partidele. Ducîndu-mă la Brăila am vădut, că este contra interesului ei, și astăzi reviu recunoscînd, că am dat o isclîtură neocutenată. Astăzi voi vota contra.

Di Blaremburg continuînd întreabă, cum se reconciliază cuvintele dlui Vernescu, care a declarat că nu regretă nimic din cele ce a promis, cu declarațiunile dlui Carp, care a calificat de utopii cele conținute în programul opoziției unite. Relevă cuvintele rostite de dl Al. Lahovari, care taxa pe junimiști de opoziție mituită și astăzi le revendică titlul de conservatori. Ceteșe articolul de fond din „România Liberă“ de astăzi, spre a arăta modul de a vedea al junimiștilor. Terminînd, dl Blaremburg țice, că cestiunea porturilor france înseamnă România-francă, neaservită. Aceasta este cestiune națională. Pînă-unde se la vot, se include discuția.

Di Caton în cestiune de regulament propune, ca votul să se facă cu apel nominal și pe față, ca să se știe care sînt aceia, care semnează într'un fel și votează altfel.

Voci: Cu bile.

Se pune la vot cu bile luarea în considerație a proiectului de lege.

Votanți 159.

Bile albe pentru 56.

Bile negre 103.

Se respinge luarea în considerațiune.

La oarele 7 și un sfert se ridică ședința.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Turburările din Budapesta. Publicația, prin care primarul capitalei a provocat poporul să stea pe pace, n'a avut efectul dorit. Mulțimea e și mai posomorită, și mai doritoare de excese. Dar' miliția și poliția nu fost mai agere, au împrăsciat toate grupele mai mari

ce se formau. Primul exco-l-au comis alaltieri nice studenți tehnici. La zăbrelele politehnicului ei au primit patrula de husari cu petri. Aceasta n'a atacat. Dar' poliția li-s'a pus în drum și a trebuit deci să primească câteva loviri. Între politehnic și institutul chimic a fost mai cumplită mulțimea. Recturul politehnicului a provocat pe căpitanul Czailik să măture din curtea institutului multimea străină de institut. Husarii au fost primiți cu o ploaie de petri și cu urlete. Căpitanul lor a fost lovit de două ori. Husarii pornesc acum mai sprinten, lovind cu sabia. Trei farmaciști au fost răniți. Unul a trebuit să fie bandajat momentan. Husarii fac din când în când și cavalcade mai lungi în oraș; dar' cea mai mare atenție este necesară la parlament și impregiurimile lui. Universitatea și politehnicul sânt aproape.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ioan Snyezsék în „Havaszi“; Iosif Steiner în „Delányi“; văduva lui Ladislav Bleyer în „Bárczav“; văduva lui Coloman Breckska în „Bérczi“; minorenul Antonie Grünbaum în „Fenyves“ și Maurițiu Jarischaer în „Juhász.“

Vámbéry, profesorul dela Pesta, a fost primit de Sultanul în audiență. Sultanul i-ar fi spus, că se bucură totdeauna de oaspeții lui unguri, căci ei și Turcii sânt doară de un neam, de ce noi nu ne-am îndoi, dacă n'am avé alte probe decât turcismul obiceiurilor și caracterului maghiar.

Pomul Crăciunului în Reghin. Primum următoarea scrisoare din Reghin cu datul de 31 Ianuarie n. Este un lucru cunoscut tuturor, ce bucurie mare pot avé pruncii, când cu o ocaziune sau alta primesc ceva dar. De o atare bucurie s'au împărtășit și 13-15 ficiori și fetițe misere și lipsite de toate mijloacele din Reghinul-săseș, împărțindu-li-se vestiminte în ajunul născerii Mântuitorului lumii, în edificiul școlii gr-cat. din opidul amintit, unde un pom frumos împodobit înfrumșeța masa din una din sale de propunere, și acesta era așa numitul pom al Crăciunului. Solemnitatea aceasta a deschis-o reverendissimul domn protopop gr-cat. Petru Uilacanu cu o vorbire acomodată și bine aleasă cătră prunci, contribuitori și stimabile doamne din Reghin, care au luat inițiativa la acest act solemn și generos; după care domnul învățător-primar George Maior, ajutat de d-nul învățător M. Pașcu, cu cunoscutul seu cor a cântat mai multe piese românești, încheiând cu o colindă frumoasă. După distribuirea darurilor de Crăciun un prunc în numele tuturor cu vorbe frumoase mulțumii generoșilor contribuitori și stimabilelor doamne ce au luat inițiativa. După aceste s'a depărtat fiecare la ale sale cu bucurie mare, pruncii pentru darurile primite, ear' stimabilele doamne pentru-că au putut face atâta bucurie lipșiților prunci chiar în această zi însemnată. Dece bunul Dumnezeu, ca acest act uman să-și afle cât mai mulți imitatori, ca astfel barem din când în când să se șteargă lacrimile de înfrântare de pe palida față a miserului și orfanului.

Hymen. Dl Lazar Buzdugan și-a încredințat de soție pe d-șoara Elisabeta Pop, fiica preotului gr-cat. din Maceu Ioan Pop.

Dl profesor Dr. Babeș a cerut corpurile legiuitoare acordarea dreptului de cetățean al României cu dispensă de stagiu în virtutea articolului 7 din constituțiune, spune „Epoca“.

Revoluționari în Galiția. Din Lemberg se scrie, că un comitet revoluționar a publicat un manifest în vederea întrunirii unui congres polonez, care se va ține în străintătate. Ținta acestui congres este a discuta atitudinea ce va trebui să iasă poporul polon în cazul unui război între Austria, Germania și Rusia. Guvernul a luat toate măsurile pentru a pune mâna pe promotorii acestei agitațiuni.

Toastul principelui de coroană din Sârbia. Tinerul clironom al Sârbiei Alexandru, care a îmbrăcat de curând uniforma de sublocotenent, a invitat în 25 l. c. pe diferiții oficiali ai batalionului seu la palat, ca să închine ei frățesce un pahar de vin. După-ce s'au cam cărpit cu vinul, au început oficialii să toasteze. Comandantul batalionului a toastat pentru regele, altul pentru Sârbia, altul pentru clironom, și în urmă ei au îndemnat pe principelui să ducă și el ceva. Și principelui s'a ridicat cu paharul în mână, dar' abia și-a început vorba, când oficialii au început a îngâmba privind unii la alții, căci principelui a toastat pentru: „regina Natalia, iubita mea mamă“. Oficialii s'au recules îndată și i-au tăiat cuvântul, rugându-l mai bine să bea decât să toasteze. De sigur regele Milan, care nu era de față, își va fi tras a doua și la dare de seamă ficiorul și-i va fi jucat epilogul „comediei cu toastul“.

Înghietăți în tren. În Rusia a fost atât de frig zilele trecute, încât călătorii cu trenul înghețau în vagoane, după-ce locomotiva se infundă în troiene de zăpadă și sta pe loc. Pe lângă Ural s'au întâmplat dese cazuri de înghețare a pasagerilor; raportul ministrului de comunicațiune spune, că în săptămânile trecute au murit de frig pe diferite trenuri preste 200 de călători.

Din public.*

Domnule redactor! Trezind prin Sibiu, am făcut mai multor cunoscuți, teologi, o vizită în seminarul de aici. A fost cu scirea inspectorului. Nu cetia nimeni, ei nu lucrau, și deci ne-am pus la povești.

Deodată se deschide ușa și domnul Hannia sbiară din ușe: „Mă Bogdan“. I-se prezentă un teolog, care se vede că are numele acesta și cunoaște acest fel de adresare. „Nu tu, celălalt, apostolul „Tribunei“.“

M'a surprins. Ce avea dînsul cu mine? Apoi comandându-mi, ca unuia, care s'aruncă pe ușă, îmi șise: „Caută-ți de treabă“.

Pletele albe ale domnului Hannia nu le puteam insulta în același ton. Îmi dau satisfacție, comunicându-ve această întâmplare inexplicabilă. Judeca-o publicul. După părerea mea este cel puțin o necuviință.

G. Bogdan Duică.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Viena, 1 Februarie n. Dispozițiunile Curții pentru înmormântare încă nu sânt cunoscute. Probabil însă, că va fi Marți după ameași. Maiestatea Sa Monarchul este formal sdrobit. Împărăteasa-Regină nu mai găsește lacrimi, ci privește mută la pământ. Archiducesa Stefania plânge neîntrerupt. Audiența lui Tisza la Monarchul a fost mișcătoare. Împăratul-Rege i-a dat mâna și i-a ținut-o strîns fără a ține un cuvânt. Dela toate curțile au venit întrebări, când va fi înmormântarea? Împăratul german a telegrafat, că va veni la înmormântare. Dar' Maiestatea Sa a refuzat cu mulțumită ori-ce reprezentare a curților străine, fiindcă i-ar fi imposibil să primească pe oaspeții străini. Un ordin cătră armată va dispune ca regimentul de infanterie Nr. 19 să poarte pe veci numele Archiducelui Rudolf. Ieri după ameași a fost să fie obducțiunea, dar' până acum nu s'a făcut nimic cunoscut despre rezultatele ei. Se vor besce, că Archiducele Carol Ludovic va primi titlul de Archiduce Moștenitor. Curțile germane au ordonat toate doliu de curte. De pretutindenea sosesc manifestațiuni imponente de condolență.

Bruxella, 1 Februarie n. Părechia regală a plecat astăzi dimineața la Viena.

Londra, 1 Februarie n. Principele de Waller va merge la înmormântarea moștenitorului austro-ungar.

Budapesta, 1 Februarie n. Orașul a îmbrăcat doliu adînc.

Budapesta, 1 Februarie n. „Budapesti Közlöny“ publică un comunicat, după care nu este adevărat, că Principele de Coroană a murit de apoplexie. Doctorul Wiederhofer, care a fost chemat numai decât la Meierling, a constatat la cap o rană mare de împuscătură. Păreții și oasele craniului erau în măsură mare sdrobite, încât moartea a trebuit să între momentan. Lîngă pat în apropierea nemijlocită a mînei drepte era un revolver descărcat, a cărui poziție nu mai lăsa nici o îndoială, că moartea și-a făcut-o Archiducele cu mâna proprie. Împregiurarea, că servitorii sânt încuartați în edificiul lateral și că camerierul a fost trimis de Archiducele să facă dispozițiuni pentru vînătoare, explică pentru-ce n'a aușit nimenea împuscătura. O comisiune trimisă numai decât la Meierling a anchetat faptul. Comunicatul constată mai departe, că Archiducele a suferit în timpul din urmă de o iritațiune nervoasă, și declară, că întâmplarea infricșoasă s'aputut săvîrși numai într-o turburare momentană a minților. Archiducele a suferit în timpul din urmă de dureri de cap, ceea-ce poate a provenit din aceea, că Archiducele a căcut în toamna trecută de pe cal, dar' acest incident la mandatul defunctului a rămas secret.

Viena, 1 Februarie n. Obducțiunea s'a făcut la orele 9 seara, după care Archiducele a fost aședat de paradă în sala cea mare de prânzuri. Sci-rile neliniștitoare despre starea sănătății Maiestății Sale Monarchului nu sânt adevărate.

Berlin, 1 Februarie n. Secretarul de stat Schelling este numit ministru de justiție.

Paris, 1 Februarie n. În ședința camerei, care a decurs în mod furtunos, a prezentat Floquet proiectul de lege pentru reintroducerea scrutiniului pe arondismente.

București, 1 Februarie n. Camera a ales president pe liberal-conservatorul Grădișteanu.

Bibliografie. A apărut: Istoria lui Stan pătitul, în versuri pentru popor, de I. T. Totan, învățător. Recomandăm această cărtică, care prin glumele ei nu spune decât adevăruri cu privire la starea țării.

A apărut Anuarul biuroului geologic, anul al III-lea, cu 29 table de fosile litografate, editat de ministerul lucrărilor publice din România.

Un comitet compus din absolvenții facultății de teologie din Bucarești a luat hotărîrea de a scoate pe arena publicității:

„Revista Clerului“. Revista va pune cu deosebire la dispozițiunea clerului și a ori-cărei persoane scrieri cu caracter religios, moral și literar. Ea va tracta cu o deosebită atențiune cestiunile ardețoare ce sânt la ordinea zilei privitoare la îmbunătățirea pozițiunii morale și materiale a clerului de mir, a cărui situațiune deplorabilă e recunoscută de toată lumea, și va stărui, ca să i-se deie acestei cestiuni o grabnică și echitabilă soluțiune, după-ce a fost agitată zadarnic atîta timp. Ea, prin mod de tractare a materiilor, ținde la nobilul scop, de a deveni țiar iubit al pretului român.

Este de prisos, credem, a mai spune, că revista se va feri a căde pe povârnișul personalităților.

„Revista Clerului“ va apăre în fiecare Dăminecă, în mărime de o coală format Nr. 10.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni: — 4 Februarie st. n. a. c. mobilele lui Schreiber Fűszfás decătră executorul jud. din Caransebeș.

— 19 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Teodor Pitic (în Cusțein) decătră judecătorul cerc. din Verșeș.

— 22 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Leonhardt Kuhn decătră tribunalul reg. din Biserica-albă.

Edicte: A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după vîd. Susana Seprenyi născ. Vidó și Mihail Vidó (din Ghioma), Ioan Lang (din Bichiș-Ciaba) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

— la rămasul după Măriuța Marinaș născ. Luceje (din Dieci), Vasile Borlodan (din Siria) și Ioan Ardelean (din Ghiocor) la tribunalul reg. din Arad;

— la rămasul după Vasile Papp (din Borhid) la tribunalul reg. din Sătmarnemetii;

— la rămasul după Isac Pava (din Chișetiu) la tribunalul reg. din Timișoara.

Posturi vacante: — Un post de jude la tribunalul reg. din Győr, cu salariu de 1500 fl. și 200 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Turda, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de cuartir. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Chezdí-Oșorheiu, cu salariu de 500 fl. și relut de cuartir 100 fl. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

Călendarul zilei. 21 Ian. (2 Febr.) Iulian: Cuv. Maxim. Gregorian: Intrarea în bis. (sărbătoare). Soarele: răsare 7.25, apune 5.04.

Buletin meteorologic. Sibiu, 1 Februarie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică în mm., Diferența în presiune, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vîntului.

Din țeară, 30 Ianuarie, 7 oare dimineața. Stațiunile: Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția țara.

Sosiți în Sibiu. La 1 Februarie n. Hotel „Neurivier“, Lehrer, profesor; Dr. Binder, ambii din Mediaș. Gull, primar din Sighișoara. Lang, avocat din Bistrița. Laurian Barciuan, notar din Romos. Ioan Teutsch, preot din Sighișoara. Heinze din Viena, Goldberger și Fuchs din Budapesta, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Kapsel, agent din Oradea-mare. Seligman din Făgăraș. Kothe din Viena, comis-voiajeri.

Hotel „Melzer“. Samuil Dórr, deputat din Budapesta. Carol Bolesch, deputat al universității săsești. Vasile Oltean, avocat din Blaj. Nicolae Todoran, protopop din Cetatea-de-baltă. Eugen Crișan, proprietar din Bercheniș. Mețian, protopop; Iosif Filsch, deputat, ambii din Brasov.

Tîrgul de țeară din Răsnov, lîngă Brașov, a fost cercetat binișor. S'au mînat la țeară 1500 de vite mari, dintre care s'au vîndut 609 vite cunute și 92 cai. Cea mai scumpă părechie de boi s'a vîndut cu 285 fl. Ziua tîrgului a fost mai bine cercetată, comerțul însă a fost mediocru.

Venitul liniei ferate sequestrate Lemberg—Cernăuți—Iasi a fost pe luna lui Decembrie de 332.509 lei, în plus cu lei 86.708, bani 30, ca în luna corăspunștoare din 1887.

Depositul cerealelor din portul Brăila pînă la 31 Decembrie 1888, luat după constatarea mijlocitorului G. Pappasoglu et Comp. V. P. Sassu, 8000 hect. grâu, 2000 hect. porumb, 13.000 hect. săcără și 22.000 hect. orz. N. V. Perlea 13.000 hect. grâu, 16.000 hect. porumb, 20.000 hect. săcără, 11.000 hect. orz. Marghiloman 23.000 hect. grâu, 10.000 hect. porumb, 2000 hect. săcără. N. Politis 27.000 hect. grâu, 3500 hect. porumb. Tzuclou Leccos 45.000 hect. grâu. P. Vamvuris 32.400 hect. grâu, 7200 hect. porumb. L. Maris 9000 hect. grâu, 1000 hect. săcără, 10.000 hect. orz, 1000 hect. meu. F. Sgardelli 3500 hect. grâu, 500 hect. săcără, 1600 hect. orz. N. Vrioni 6500 hect. grâu, 4800 hect. orz. N. Catzighera 7200 hect. grâu, 2000 hect. orz. Th. Dimitriad 7000 hect. grâu, 1200 hect. porumb. C. Dimitriad 3500 hect. grâu, 5000 hect. săcără, 1800 hect. orz. Vecsler 9500 hect. grâu, 550 hect. porumb, 12.000 hect. săcără, 8500 hect. orz. Silberstein 10.000 hect. grâu, 10.000 hect. săcără, 12.500 hect. orz, 2000 hect. ovăs. Mersing 24.500 hect. grâu. Blumen 2000 hect. grâu, 5200 hect. porumb, 7000 hect. săcără, 6000 hect. orz. Eisenstein 4900 hect. grâu, 600 hect. porumb, 500 hect. orz. Bercovich 2000 hect. grâu, 1200 hect. porumb, 3400 hect. săcără, 2700 hect. orz, 1300 hect. ovăs. Rosenberg 4500 hect. grâu, 1600 hect. orz, 4000 hect. ovăs. Matios 7700 hect. grâu, 2000 hect. porumb, 1000 hect. orz, 2800 hect. ovăs. D. Tetene 2100 hect. săcără, 11.000 hect. orz. Evlyghio 31.700 hect. grâu, 1000 hect. săcără. C. Vasmagidis 15.000 hect. grâu. Gh. Grozovich 12.000 hect. grâu, 300 hect. porumb, 4000 hect. ovăs. P. Cavadia 850 hect. grâu, 2850 hect. orz. Caticras 9500 hect. grâu. M. Portocala 8700 hect. săcără, 7000 hect. orz. Frischman 18.800 hect. grâu 3800 hect. porumb, 6400 hect. săcără, 16.200 hect. orz, 13.600 hect. ovăs. C. Cottis 20.000 hect. grâu, 2500 hect. porumb, 4600 hect. săcără, 8600 hect. orz, 900 hect. rapiță. R. Ballan 4000 hect. săcără, 8000 hect. orz, 800 hect. meu. Cazanovas 3500 hect. grâu, 10.000 hect. săcără, 8000 hect. orz. St. Veron 70.000 hect. grâu. M. Cusoff 1500 hect. grâu. Curvissiano 16.100 hect. grâu, 2000 hect. porumb, 9000 hect. săcără. Chrisovelonis 1600 hect. orz. Negroponte 25.000 hect. grâu. Stamatopulos 18.000 hect. grâu. Haracopos 7500 hect. grâu. Domenu Brăila 9000 hect. orz. Velissarios 3500 hect. grâu. I. Archondi 6150 hect. grâu. I. T. Petcu 2000 hect. grâu, 3000 hect. săcără, 3000 hect. orz. N. Găetan 2500 hect. porumb, 2300 hect. săcără, 5000 hect. orz. A. Emberico 3500 hect. porumb. M. Cohen 3500 hect. grâu. Gh. Nicolaidi 4000 hect. grâu, 10.000 hect. săcără. Gh. Cambano 1200 hect. grâu, 4000 hect. săcără, 8100 hect. orz. Tr. Bach 1050 hect. săcără, 2800 hect. orz. A. Verona 4600 hect. grâu, 500 hect. săcără, 4500 hect. orz. A. Carantino 13.000 hect. grâu. Th. Giavidi 3500 hect. orz. Fr. Ilieff 20.000 hect. grâu. Gh. Gardelli 40.000 hect. grâu. I. Antippa 2500 hect. grâu. A. Antoniu 1000 hect. grâu. P. Violato 6000 hect. orz. Millas fiu & Comp. 10.000 hect. orz. Marchetto & Comp. 3000 hect. orz. Nichiforescu 4000 hect. orz. C. Manaris 2000 hect. grâu, 6000 hect. porumb. C. Cosmatos 5000 hect. orz. I. Veronas 800 hect. porumb. Diversi di Citta 10.000 hect. porumb, 5000 hect. săcără, 15.000 hect. orz. Suma totală mai jos adevă: Grâu . . . . . 603.100 hect. Porumb . . . . . 80.850 „ Săcără . . . . . 145.550 „ Orz . . . . . 228.150 „ Meu . . . . . 1.800 „ Rapiță . . . . . 900 „ Total: 1,088.050 hect.

Prețul mărfurilor. Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 30 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 49 — cr pînă 50 — cr., unguresci grei, tineri 52 — cr. pînă 52 1/2 cr., de mijloc 52 — cr. pînă 52 1/2 cr., ușori 49 — cr., pînă 50 — cr., marfă țărănească, grea 49 — cr., pînă 50 — cr., de mijloc 48 — cr., pînă 49 — cr., ușoară 49 — cr. pînă 50 — cr., românești, de Bakony, grei 51 — cr. pînă 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. pînă — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito sârbesci grei 48 — cr. pînă 49 — cr., transito de mijloc 47 — cr. pînă 47 1/2 cr., transito ușori 44 cr. pînă 46 — cr., îngrășăți cu ghindă — cr. pînă — cr. per 4/0 — cumpăuți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889.

Table with 5 columns: Sămînțe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, pînă, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, pînă.

Table with 5 columns: Sămînțe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, pînă, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, pînă.

Table with 5 columns: Sămînțe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, pînă, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, pînă.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. 1889. (Continuation of the table from the previous page)

Bursa de mărfuri din Bud

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria

preafrumosului fecior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul tipografic din Sibiu:

TINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[682] 9

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Date (in a. 1869-1884, 1885, 1886, 1887) and Amount (Suma fl. 510,102.40)

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Pianuri alese

în negustoria de pianuri a lui HELDENBERG

în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni a unui piano se mai recere pre lungă a aci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER, furnisor de curte, mignon, 7 octave 600 fl., piano de concert 800 fl. v. a. (Cel mai brillant piano).

SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7 1/2 octave, 650 fl., piano 580 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din ve-chime).

PROKSCH, pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl. (Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY, (Invățăcel de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Dintre firmele străine sunt reprezentate:

BLÜTHNER, furnisor reg. s.ș. de curte în Lipsca, (foarte renumit și întrece ori-ce laudă).

C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin, (solid și foarte fin. Adjustarea perfectă).

Fabrica APOLLO, Dresda, (fabricat bizuit, foarte ieftin și adjustat încăntător).

Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate:

HOFMANN, mignon 450 fl., piano scurt 480 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet).

BERGER, piano scurt 360 fl., mignon negru 420 fl. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.).